

ти беше, клети челече, твоата злочеста паметъ и глака? Ти мислаше сичкиа сватъ да наситишь, напоишь, и сичките божаци и просаци да обогатишь съ твоите пари! И онъй, което всемогъщій Богъ неще може да стори, ти беше наумилъ да сторишь; сиречь, да истребишь оскъдността и да изгонишь сиромашеството отъ свата! Великій Моголъ, съ безчисленното си богатство, да беше помислилъ, да стори то, което ти бе намислилъ, та пакъ щеше да усиромашее, а просаците щяха да останатъ пакъ сѣщителни. Друго средство треба за да са истреби просачеството; а не тѣй, което е мислила твоата лѣда глака, сиречь да давашъ сѣкомѣ, кой каквото ище, и сетне да седи съ пѣленъ коремъ празенъ и безъ работа. Пакъ юще не та е срамъ! ами излазашъ предъ очите ми! мигаръ искашь да стана и азъ като тебе? Юкъ! юкъ! не е секи лѣдъ. Хайде сега, да ти вида гърба; имашъ доста време за да хитрѣвашъ, и да са научишь умъ: земата е пѣлна съ сѣкакви корени, а во-